

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 grudnia 1922 r.

o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Płock.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Opłatę za przewóz wagonu ładownego lub próżnego na budującej się linii Kutno — Płock, ustanowioną w punkcie 5 § 1 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 grudnia 1921 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), podwyższoną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838), podwyższa się do wysokości 72.000 marek; opłatę zaś za przetrzymanie wagonu, ustanowioną w punkcie 8 § 1 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 791), zmienioną rozporządzeniem z dnia 12 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838) zastępuje się opłatą w wysokości 8.000 marek za każdą rozpoczętą dobę (24 godziny) po upływie terminu wolnego od postojowego i za jeden wagon.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 października 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 90 poz. 838).

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger